1 2007

Бути розумним — це круто!

ПРОФЕСОР Квітка

У Пошуках Скарбів

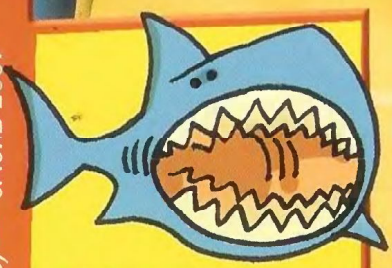

АКУЛА

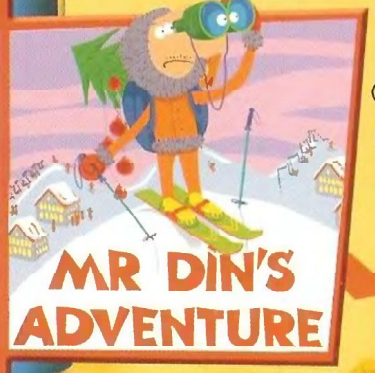

MR DIN'S ADVENTURE

пізнавально-розважальний журнал

№1 (25) — січень 2007

4 820013 150037 01

ЗЕМЛЯ НАСКРІЗЬ

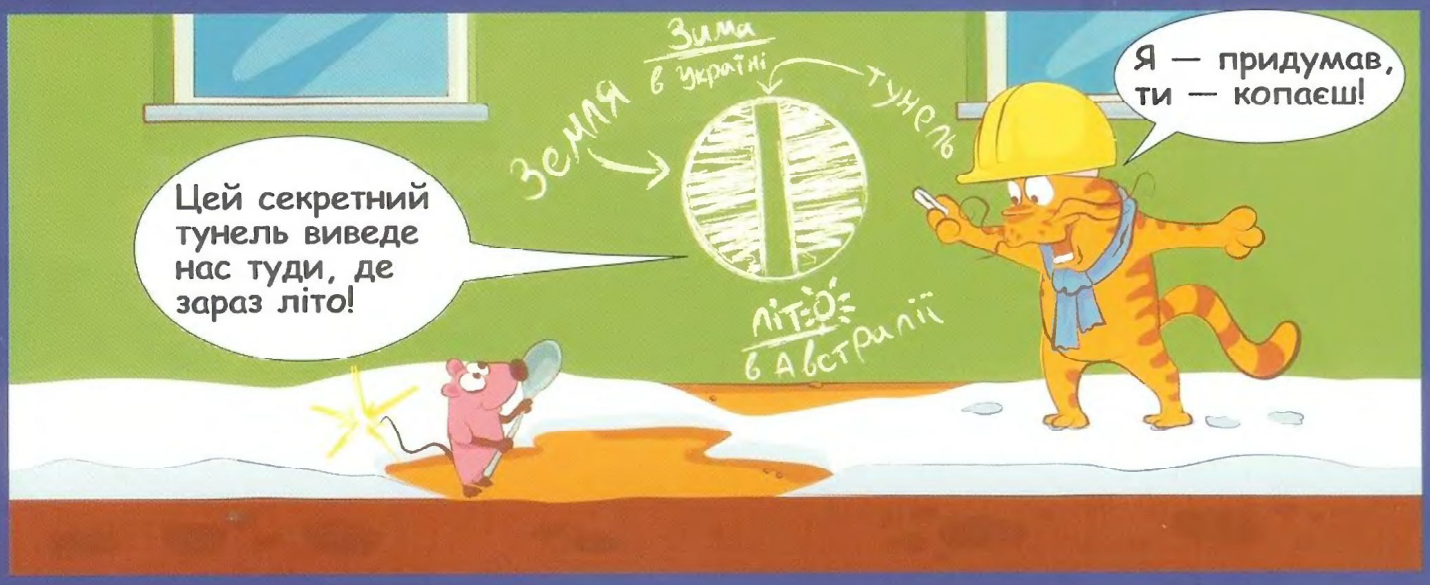

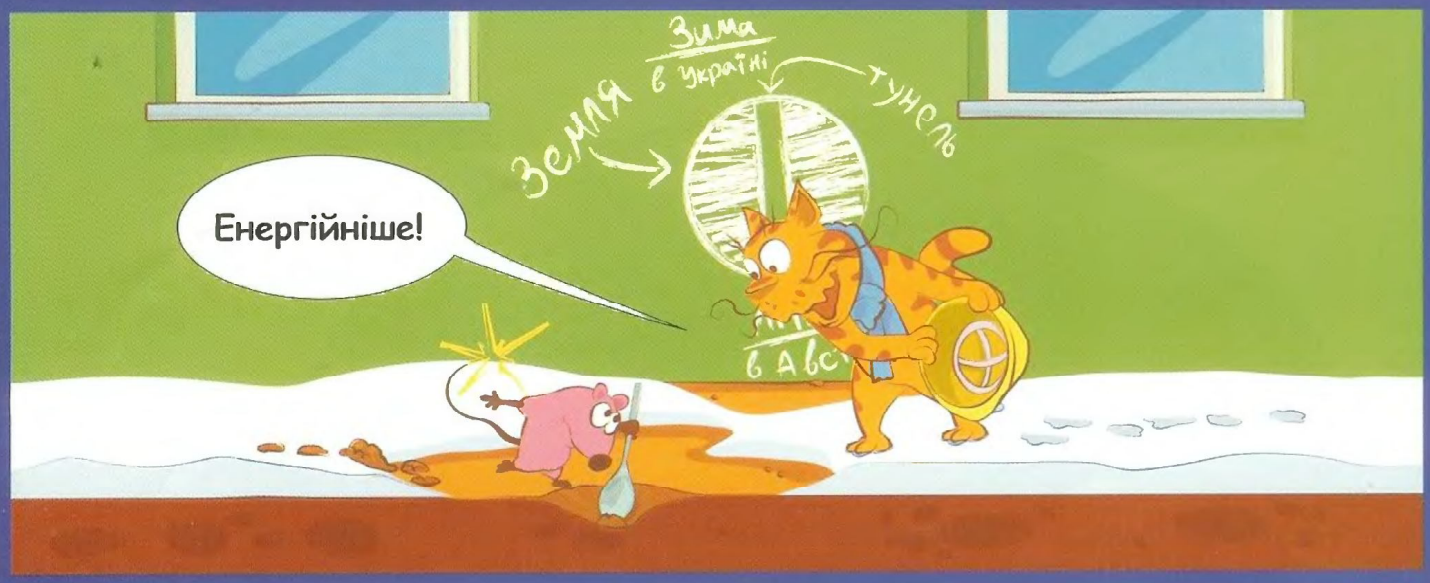

Тунель крізь Землю — хіба не геніально?

Чому ви відмовилися допомагати?

Зараз ти зрозумієш, Смику. А ви, Мензурко, принесіть варене яйце!

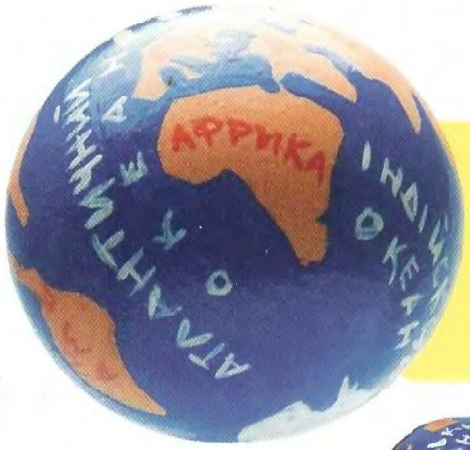

ПОМІРКУЄМО РАЗОМ

Перед тобою — модель планети Земля. Вона дуже подібна до звичайного вареного яйця. Верхній шар Землі — земна кора. Відносно всієї планети цей шар найтонший.

ЗЕМНА КОРА — товщина від 30 до 65 кілометрів

Під шаром земної кори — наступний шар — МАНТІЯ. Товщина мантії — 29000 кілометрів

Верхній шар Землі складається з інших, більш тонких, шарів. Зараз продемонструємо наш фірмовий рецепт!

Гм-м... Ми навіть супербульдозером не прокопали б 65 кілометрів земної кори!

Під мантією, в центрі Землі, — ЯДРО.

Почнемо детальніше вивчення?

Так само, як і цей торт, земна кора складається з шарів. Вони дуже різняться, бо утворились у різні часи і в різних умовах. Кожен із шарів земної кори колись був верхнім, тому і зберіг слід своєї епохи: чи то кістяк мамонта, чи відбиток листка давньої рослини. То ж і "читають" учені по цих слідах історію розвитку Землі.

Залежно від того, яку місцевість ми розглядаємо, і шари матимуть різну товщину та будуть розміщені у різній послідовності. Скажімо, у горах верхнім буде шар граніту.

ЧОРНОЗЕМ

Рештки рослин та тварин, перемішуючись, утворюють чорнозем — найкращий "корм" для рослин планети. Замінимо його в торті шаром густого чорного шоколаду.

ВАПНЯКИ

Рештки давніх морських організмів, відмираючи, осідали на дно морів та океанів. Там пресувалися хвилями, утворюючи білий шар вапняку. В ньому й досі можна знайти дрібні уламки мушель. (Це вони дряпають дошку, якщо раптом трапляться в шкільній крейді, вона і є шматочком вапняку). А у торті вапняк нам чудово замінить бізе із добре подрібненим арахісом.

ГРАНІТИ

Уяви: розплавлена магма із мантії проривається крізь товщу холодної земної кори. Тут вона застигає. Так утворюються всі вивержені породи, у тому числі й граніти. У нашій моделі цей камінь замінимо арахісом.

ПІСКОВИКИ

Граніти та інші породи, що піднялися на поверхню землі разом із магмою, висушує сонце, вивітрює вітер, і з цих крихітних уламків утворюються пісковики. Ця порода має багато пор-дірочок, які під землею часто заповнюються водою чи нафтою. Майже так, як у шар жовтого бісквіту просочується сироп із чорної смородини.

ГЛИНИ

Глина любить спокій, тому вона спокійно, століття за століттям, накопичувалася на дні морів, озер чи у глибоких впадинах на суходолі. Поки глина мокра, вона дуже пластична — ліпи з неї, що завгодно. А коли вже засохне — її "вгризуть" хіба що залізні зуби екскаватора. Тож у торті шар глини ми замінили масляним кремом. Можна підфарбувати його харчовим барвником — глина теж буває кольорова: голуба, червона, жовта...

КАМ'ЯНЕ ВУГІЛЛЯ

А цей шар розповідає дослідникам про ті давні часи, коли планету вкривали густі ліси з високими травами та велетенськими деревами. Згодом давні рослини відмерли, а їхні рештки спресувалися під землею і перетворилися на кам'яне вугілля — крихкий чорний камінь. У торті кам'яне вугілля чудово замінить чорнослив!

СЛАНЦІ

Інколи під дією температури і тиску (бо ж шари тиснуть один на одного зверху, а знизу тиснуть гази, які утворюються в ядрі землі) шари граніту, глини, пісковику змінюють свої властивості. І що в результаті? Утворюються зовсім інші породи, наприклад сланці. Лежать вони один на одному тоненькими прошарками — ну геть як у листковому тісті!

Кипляча зеленкувато-бура суміш навряд чи буде комусь до смаку. Бо саме з такої суміші різних порід і складається шар мантії, що знаходиться під земною корою.

Як у велетенському казані, у мантії Землі киплять і плавляться породи, перетворюючись на магму. А варто з'явитися тріщині через усю земну кору, як туди миттю вливається магма. Із гуркотом і двигтінням підіймається вона по тріщині вгору і випліскується назовні, утворюючи вулкан.

Нещодавно в Японії збудовано спеціальний корабель із потужною бурильною установкою. Вона має пробурити земну кору на дні океану (адже саме там земна кора найтонша — близько 7 кілометрів). Учені сподіваються дістатися таким чином до земної мантії й більше дізнатися про історію планети.

Разом із дорослими вигадайте власний рецепт "Земної кори".

Напишіть професору Крейду про свої смачні досліди!

МУЗЕЙ ЗДОРОВИХ ЗУБІВ

ЛАКАЛУТ®

Початок

Наступний крок

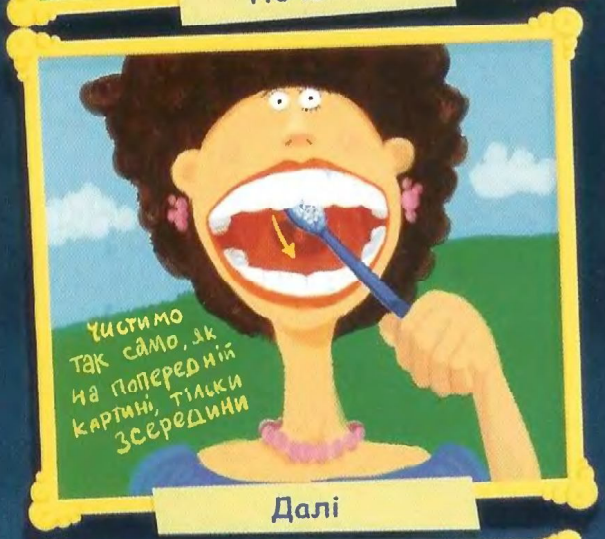

Далі

Завершення

Охоронець корисних порад

З'єднай точки та розмалюй портрет.

AMD кадемік удрих умок

КОМП'ЮТЕР

А ЩО ТАМ УСЕРЕДИНІ?

Здогадуєшся? Звичайно ж, внутрішні органи. Вони, як і в людей, виконують певні функції — тоді весь "організм" комп'ютера працює злагоджено і вправно.

КОРПУС

Так само, як і людська шкіра, він захищає "нутрощі" комп'ютера від впливу зовнішнього середовища.

МАТЕРИНСЬКА ПЛАТА

Від неї залежать усі внутрішні органи комп'ютера. Крім того, материнська плата — це й комп'ютерна "кровоносна система", що забезпечує живлення (енергію) та потрібну інформацію усім органам. Це і "нервова система", яка пропускає через себе інформацію та поєднує абсолютно всі органи комп'ютера.

ОПЕРАТИВНА ПАМ'ЯТЬ

Ця тимчасова пам'ять потрібна комп'ютеру для того, щоб отримати й опрацювати безліч термінових завдань. Та ще й надзвичайно швидко! Але варто вимкнути комп'ютер, як він миттєво забуде все, що перед цим виконував. Оперативну пам'ять поновлюють, увімкнувши комп'ютер. Після цього він виконуватиме вже наступну роботу.

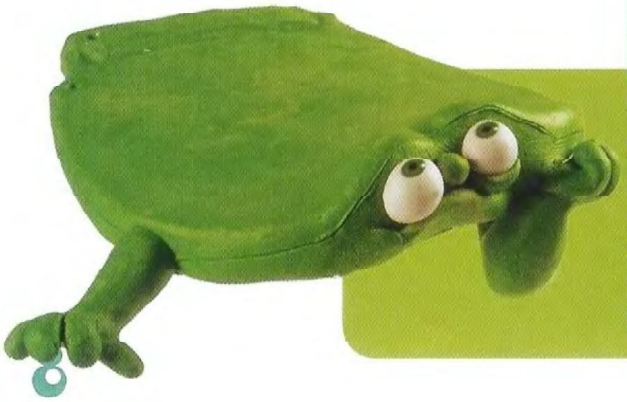

ЖОРСТКИЙ ДИСК

Цей пристрій подібний до хорошої, довготривалої пам'яті людини. На ньому надійно зберігається вся необхідна інформація, навіть та, що потрапила туди дуже-дуже давно. Причому без жодних змін! Фільми, ігри, фотознімки, музика записуються на жорсткий диск так само чітко, як найвизначніша подія у твоєму житті.

БЛОК ЖИВЛЕННЯ

Для того щоб "жити" за своїми законами, комп'ютер має чимось "харчуватися". Живий організм отримує життєдайну енергію, споживаючи їжу. А комп'ютер — у вигляді електричного струму, який потрапляє до нього саме через блок живлення. Тільки тоді комп'ютер "оживає" і починає працювати.

ЗВУКОВА КАРТА

Її завдання — отримати і опрацювати звукову інформацію, щоб потім передати її на колонки — "голосові зв'язки" комп'ютера.

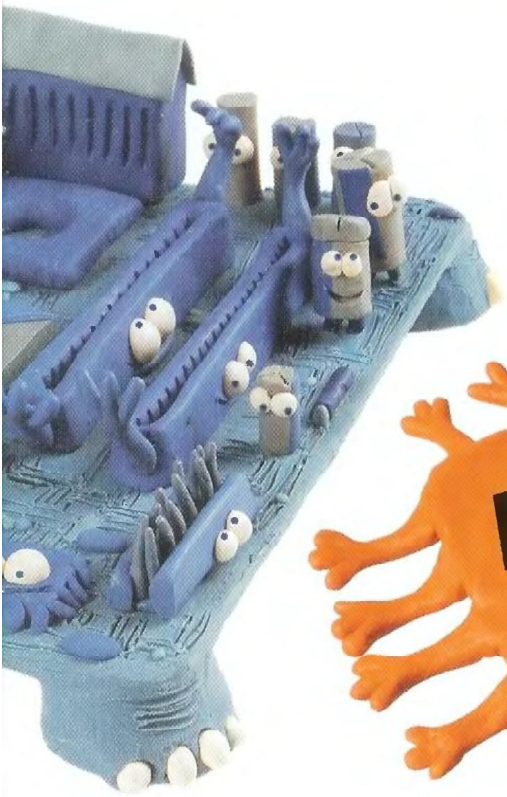

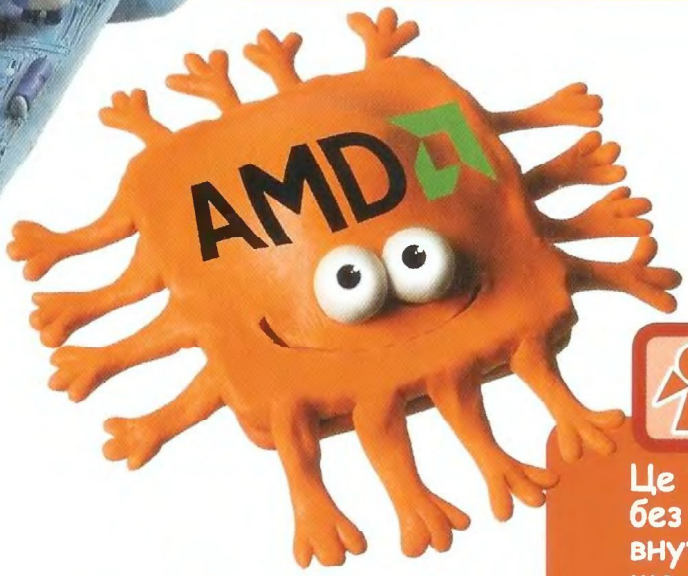

AMD
Smarter Choice
Разумный Выбор

ПРОЦЕСОР

Це "душа" і "серце" комп'ютера, без яких не працюватиме жоден внутрішній орган. Крім того, це ще й "мозок", який здійснює різні обчислення — мільйони за одну секунду (людський мозок такій управності тільки позаздрив би).

ВІДЕОКАРТА

За те, наскільки чітко "намалюються" в уяві різні предмети, відповідає певна частина мозку людини. У комп'ютері за побудову зображення на моніторі відповідає відеокарта.

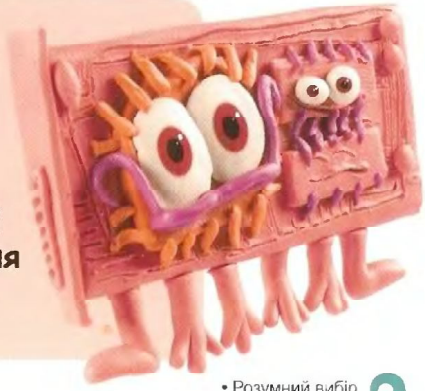

ВЕНТИЛЯТОР

Пристрій, що охолоджує внутрішні органи комп'ютера, не даючи їм перегрітися.

Одного червневого дня в італійське місто Неаполь, що розкинулося біля гори Везувій, в'їхала пишна процесія. "Погляньте, яка карета! А за нею — загін озброєних вершників, — шепталися городяни. — Мабуть, до нас завітала поважна сеньйора".

Ще б пак! Із-за ширмок, що у вікні карети, з цікавістю визирало юне личко Марії Амалії Христини. Скоро вона стане королевою! У прекрасному храмі її обвінчають із молодим королем Карлом Бурбонським. Та головне, що король так само, як і Марія, просто у захваті від мистецтва.

...Відшуміло пишне весілля. Одного разу, прогулюючись величними залами палацу, юна королева зупинилася біля дивовижної мармурової статуї.

— Немов жива! — вихопилось у Марії. — Якому це майстрові вдалося оживити камінь? Звідки привезено цю красу?

Звісно, їй не терпілося розпитати про це у свого вельможного чоловіка.

— Скульптуру знайдено у схилах Везувію, моя люба, — відповів король.

...А Везувій був незвичайною горою. Одного дня зі страшним гуркотом у ній прокинувся давній вулкан. Верхівка гори зірвалася, небо затягло попелом, а схилами потекла вогняними потоками лава. Вона спопеляла все на своєму шляху: дерева, будинки, людей. І все, що ці люди творили віками, умить перетворилося на руїну.

Під товстим шаром лави та попелу опинилися цілі міста...

Минали сторіччя. Забулося, де точно знаходились ті сумнозвісні міста. А Везувій міцно тримав у собі страшну таємницю...

— Скульптури — в горі? Як вони там опинилися? — між тим не вгавала Марія. — Давай знову почнемо розкопки!

Щоки королеви пашіли. Вона ладна була хоч зараз вирушати на пошуки старовинних статуй. Тож хіба міг король відмовити?

Незабаром за повелінням Карла розкопки на горі Везувій було продовжено там, де знайшли перші статуї. Але… Перед шукачами постала перешкода: шар твердого, мов камінь, вулканічного попелу сягав дванадцяти метрів. Чим же його пробити?

Вибухівкою — підказав досвід керівника робіт. І коли від каменю розлетілись навсібіч розірвані уламки, до справи взялися робітники.

Неймовірно! Заступ одного із них ударився об метал. Перша знахідка: уламки велетенських бронзових коней.

Марія Амалія торжествувала! А нагляд за розкопками доручили знавцеві давнини, хранителю королівської бібліотеки маркізові Марчело Венуті. І майже одразу нові знахідки: три мармурові статуї, одягнені в тоги римлян, розписні колони, бронзовий тулуб коня. Украй зацікавлений ними, маркіз особисто спустився по мотузці у глибоку шахту. Освітлюючи собі дорогу факелом, він помітив унизу сходи. Це були сходи давнього театру!

І нарешті сенсація: 11 грудня 1738 року знайдено напис, що свідчив: театр збудували на кошти чоловіка на ім'я Руфус. А місто, в якому він жив, називалося Геркуланум.

Таємницю гори розкрито! Під застиглою лавою та попелом Везувію, як під товстою чорною шкаралупою, навіки завмерло давнє місто. А тепер, більше ніж через тисячу років, його повернули із забуття.

Радість Марії та Карла не мала меж!

Розкопки на схилах Везувію стали одними з найперших у світі археологічних досліджень. А наука про стародавню історію людства — археологія — має також завдячувати допитливій юній королеві.

У Пошуках Скарбів

разом із Надра Банк

Ти, друже, теж готовий до пригод і таємниць? Разом із командою професора Крейда ти будеш розкривати їх для себе щомісяця, мандруючи різними історичними епохами. Фрагменти з ребусами вирізатимеш із журналу. А коли приклеїш їх у відповідні місця на карті та розгадаєш ребуси, дізнаєшся назви міст, де ці скарби знайдено. Тож ні пуху ні пера!

КАМ'ЯНИЙ ВІК

Історична епоха, що розпочалася більше 2 мільйонів років тому.

! Кожна історична епоха починалася на різних континентах у різний час і тривала теж неоднаковий проміжок часу. (На землі й досі існують племена, що добувають вогонь так, як у кам'яному віці: від іскри, яка викрешується від удару каменя об камінь).

Надра Банк

ОГОЛОШУЄ КЛАСНИЙ КОНКУРС! "У ПОШУКАХ СКАРБІВ"

Долучіться до нього цілим класом! У тебе велика компанія друзів? Чи родина, яка залюбки помандрує з тобою у часі? Чудово! Організуйте роботу разом! Головне, щоб у цій дивовижній мандрівці взяв участь кожен.

УМОВИ КОНКУРСУ:

Зробіть власну історичну карту. Вас цікавить лише одна епоха чи історичні теми, яких не буде в журналі? Досліджуйте, пишіть, малюйте!

Роботу надсилайте до 20 грудня 2008 року!

На переможців (колектив) чи переможця конкурсу чекає головний приз — поїздка до природничого музею міста Києва.

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02

Надра Банк історичний банкомат

Цікаво:

якою була людиноподібна істота, яка вперше зметикувала: "Щоб розбити отой здоровенний горіх, потрібен міцний камінь. До того ж із гострим краєм!". Не знайшовши поблизу нічого подібного (а їсти дуже хотілося), взяла дві каменюки і відколола у меншої з них боки. А може вона хотіла відкопати смачний корінець?

Про те не знає наука. Але науковці зійшлися на одному: це вже був не випадковий камінь, а ЗНАРЯДДЯ ПРАЦІ! Так людиноподібна істота поступово стала людиною вмілою (гомо габіліс по-латинськи). От які чудеса роблять кмітливість і труд! Вони починають навіть нові епохи.

Початок кам'яного віку вчені визначили умовно: 2,5 мільйона років тому (саме стільки років найдавнішому в світі знайденому знаряддю праці).

Багато часу минуло — цілі тисячоліття, перш ніж стада первісних людей змінилися величезними групами: родами. Тут вже господарювала людина розумна — гомо сапієнс. Кам'яні рубила (ними заточували списи та оборонялися від звіра),

кам'яні скребла (слугували як ножі),

кам'яні різці (за допомогою яких різьбили візерунки)... — багато зроблено винаходів.

Та життя вимагало нових! Люди додумалися будувати надійні житла, ладнати зі шкур одяг та добували вогонь. А найбільш сміливі йшли заселяти нові, холодніші землі.

Дослідження скелетів людиноподібних істот із різних континентів показали: деякі з них мають спільні ознаки. Латинські назви цих, імовірно, найдавніших предків людини пояснюють їх рівень розвитку чи вказують на якусь особливу рису.

Вогонь потрібен був нашим предкам не лише для того, щоб зігрітися чи приготувати їжу. Ним відлякували тварин, а в магічних дійствах відганяли хвороби та нещастя.

Надра Банк історичний банкомат

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

назви періодів кам'яного віку:

ПАЛЕОліт — давній камінь

МЕЗОліт — середній камінь

НЕОліт — новий камінь

Ліцензія НБУ №2 від 23.08.02

перший скарб

БРАСЛЕТИ із бивня мамонта

бів разом із Надра Банк
Вони стараються для мене!

ПАЛЕОЛІТ

Завдання від Надра Банку

Назву села, поблизу якого знайдено скарб, ти впишеш у клітинки, коли розгадаєш ребус на карті.

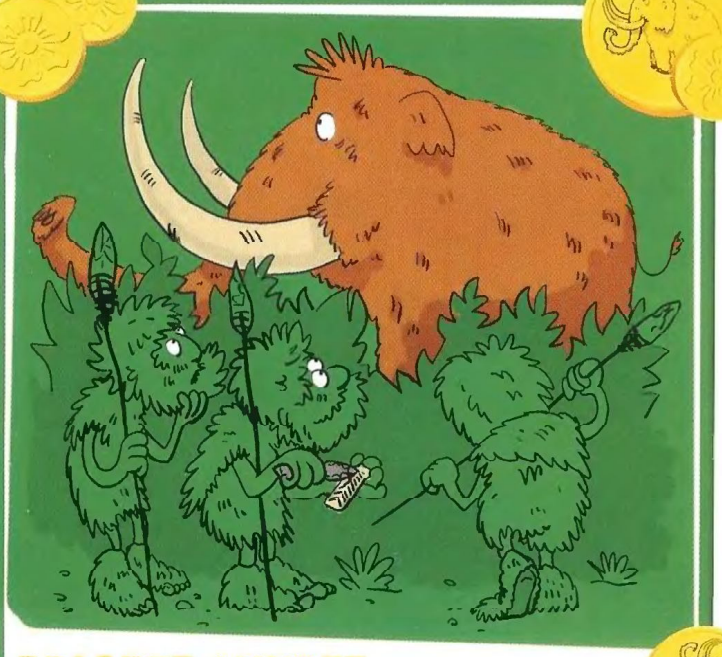

БРАСЛЕТ-АМУЛЕТ

Меандровий візерунок давній різьбяр міг підгледіти і на зрізі бивня мамонта. Наші предки полювали на цих тварин, але водночас і звеличували їх. Тож вірили, що такий візерунок "переносить" силу цього звіра на власника прикраси.

Давній майстер зробив ці браслети із бивня мамонта. (Відтоді минуло більше 15 тисяч років!) Удень чи при світлі вогнища різьбив він на кістці тонкі зигзаги. Придивися: той візерунок, що складається з незакінчених ромбиків, називають МЕАНДРОВИМ. А тепер пригадай бабусин вишиваний рушник. Овва! Той самий малюнок ліній! Такий візерунок, подекуди трохи змінений, ти зустрінеш не тільки на українських вишиванках. Ним прикрашали і храми, і яйця-писанки. А "гострі хвильки" чи "ялинковий орнамент" можна побачити навіть на... сучасних пальтах! Отже, цей візерунок примандрував до нас через тисячоліття! І, на думку вчених, колись він був не просто прикрасою...

Є ТАКА ДУМКА...

Візерунок на браслеті — це ще і найдавніший... календар. Кожна рисочка відповідає певному дню місяця, а кожна довершена деталь — це місяць року.

Надра Банк
Вони стараються для мене!

ПАЛЕОЛІТ

У цей перший період кам'яного віку на території України (близько мільйона років тому) з'являються давні люди. Полювати їм є на кого: мамонти, бізони, шерстисті носороги, північні олені. Та земля ще дихає холодом — тільки-но відійшов останній льодовик. Тож необхідне затишне житло! На території Криму і Закарпаття — там, де місцевість гірська, люди відвойовують печери у печерних ведмедів та печерних гієн. А на рівнинах, поблизу великих рік, будують житла з найбільших кісток та бивнів мамонтів.

Обриси мамонтів, бізонів, оленів та іншої здобичі прикрашали кам'яні стіни печер. Давні художники малювали червоною вохрою, яку змішували із попелом та жиром тварин (ця стійка фарба збереглася до наших днів).

Льодовик був першим у світі холодильником. Люди заморожували м'ясо та інші продукти, або консервували їх: обкачували в попелі та ховали у мерзлу землю.

А чому б не створити об'ємну фігуру? — якось подумав давній майстер. І вирізав її із кістки птаха. Такі фігурки слугували ідолами, адже люди вважали звірів та птахів своїми найдавнішими предками. Благаючи захисту, на їхню честь влаштовували ритуальні танці.

Є ТАКА ДУМКА

Порожнисті кістки з дірочками, що знайшли у селі ☐☐☐☐☐ археологи, могли бути музичними інструментами! Ці "кістяні флейти" вдалося реставрувати (відновити первісний вигляд). А коли сучасні музики на них заграли... Тільки уяви! Долинули звуки, немов із глибини віків.

Ліцензія НБУ №21 від. 23.08.02

МЕЗОЛІТ

У цей період кам'яного віку знаряддя праці удосконалилися — стали більш зручними та різноманітними. Справжній прогрес для людського розуму! Зрозумівши, що дерево не тоне у воді, із нього робили човни. А з риб'ячих кісток здогадалися робити гачки для вудок та наконечники для списів-гарпунів. Кістки риби були й першими голками, за допомогою яких зшивали шкури тварин. А жили тварин слугували нитками та тятивою для лука. (Адже полювали тепер не з палицями, а з луком та стрілами!)

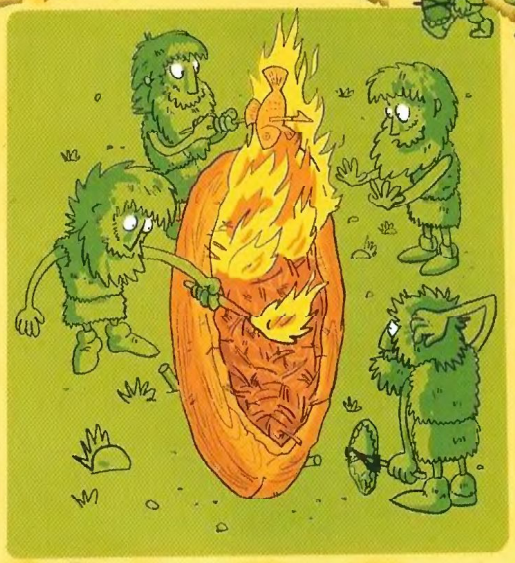

Надра Банк
Історичний банкомат

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

Човен робили з товстої колоди, яку всередині випалювали, а потім видовбували обпалені шматки кам'яними теслами і сокирами. Чудовий засіб для літньої рибалки!
Взимку ж пробивали лід і поціляли рибу гарпунами чи ловили гачками.

ТАЄМНИЧКИ АРХЕОЛОГА

Місце можливої історичної знахідки археологи часто визначають, по крихітці збираючи відомості з давніх текстів, із праць своїх попередників та знімків із літака. Потім роблять розкопки і уважно шукають сліди прадавніх епох.

! Диких собаку, свиню, бика люди, які жили на території сучасної України, приручили у мезоліті.

НЕОЛІТ

Останній період кам'яного віку, в якому винайшли багато істотно нового.

"Вау! Вийшло!" — вигукнув майстер мовою свого племені. Глянув крізь дірку в камені: є! Він перший із роду свого здогадався свердлити! Розпилювати і шліфувати каміння вміли ще прапрадіди... А свердлити навіщо?

Майстер усе продумав. Якщо закріпити у дірці дерев'яний держак, вийде чудова мотика. Жінки племені нею проорють борозенку і посіють у ній зерна пшениці, ячменю чи проса. Якщо ж просвердлити дірку в сокирі, топорище не треба буде прив'язувати... Чим не винахід?

ТАК НАРОДИВСЯ КЕРАМІЧНИЙ ПОСУД

ЧАКЛУНСТВО ЧИ ПОЛЮВАННЯ?

Перш ніж піти на полювання влаштовувалося полювання на... зображення. На кам'яній стіні гроту мамонта (поблизу сучасного Мелітополя) і досі збереглися червоні обриси оленів та биків, "поранених" якоюсь гострою зброєю. Вчені вважають, що сюди, в цю таємничу печеру на горі Кам'яна Могила, сходилися шамани або жерці. Їхній магічний мисливський ритуал мав на меті вшанувати всесильних духів і попросити у них допомоги у вдалому полюванні.

! Для міцності посуду в глину домішували траву, потовчені мушлі й кістки. Перші глечики мали загострене дно — плоске почали робити пізніше.

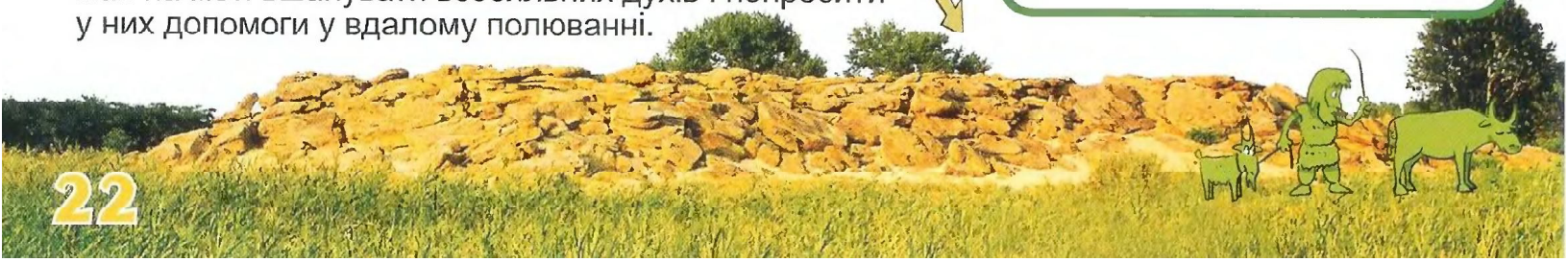

Ліцензія НБУ №21 від. 23.08.02

Фото: Євген Тимченко

FRUITING

В КОЖНОМУ КОВТОЧКУ — ФРУКТОВІ ШМАТОЧКИ!

Імпортер ПП „ТАК".
Дилер в Україні: ДП „Пілснер Україна". Тел.: (044) 568-84-82 (83)

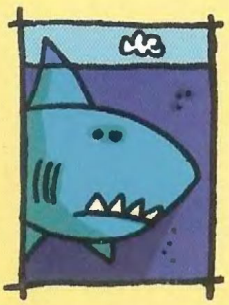

місце проживання: солоні води морів та океанів (хоча вряди-годи акула може запливати й у прісні водойми).

головні прикмети: тонкий нюх, чутлива шкіра, зуби у кілька рядів.

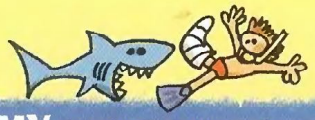

ЧОМУ акула кидається, мов навіжена, на поранених?

Акула дуже чутлива до крові. Навіть одну її краплину вона відчує на відстані півкілометра. Від цього її проймає скажений голод.

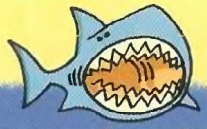

ЧИ справді такі страшні акулячі зуби?

Звичайно! "Повний набір" гострих, як бритва, зубів мають навіть щойно народжені акуленята. Тож вони відразу можуть добувати собі їжу й захищатися. Випав зуб? Не біда — його замінить новий! Він, як складаний ніж, підіймається з наступного ряду.

Акула — риба без кісток?

Саме так! Адже скелет у акули не кістяний: замість усіх кісток — гнучкі хрящі.

АКУЛА

АКУЛЯЧІ ПРАВИЛА

Рух — це життя

Акула мусить рухатися, щоб не задихнутись: тільки в русі вона може процідити крізь зябра воду, аби забрати з неї кисень для дихання.

Окрім того, у неї відсутній плавцевий міхур, який довго тримає на плаву інших риб. Саме тому акула змушена постійно рухатися — інакше вона потоне.

Бережи боки змолоду!

Найбільш чутлива шкіра в акули уздовж боків. Вона відчуває нею коливання води від рухів будь-якої живої істоти на відстані 180 метрів і миттю бере курс на поживу.

Хочеш вижити — змінюйся!

Змінилося довкілля — змінилися й акули. Завдяки вмінню пристосовуватися акулячий рід пережив кілька льодовикових періодів. Щоб спритно полювати, акула-лисиця, наприклад, примудрилася глушити здобич своїм довгим хвостом; акула-домовик — висувати наперед щелепи, а в катрана, невеликої за розмірами акули, що водиться у Чорному морі, біля плавців виросли гострі захисні отруйні шипи, за що його прозвали "колючою акулою".

Два найбільші види акул — гігантська та китова — абсолютно безпечні для людини. Ці миролюбні велети харчуються в основному планктоном — дрібними морськими організмами та водоростями.

Неймовірно, але зуби в акул ростуть не тільки у роті, але й на шкірі! На кінці кожної лусочки — гострячок ("шкіряний зуб"). Тож якби комусь заманулося "погладити" цю рибину проти луски — то здалося б, що гладять їжака. Така шкіра дісталась акулам у спадок від давніх родичів, що жили 300 мільйонів років тому. То були акули-велети, в пащу яких міг би поміститися... невеличкий автомобіль.
І хоча тепер різні види цих хижаків мають розміри від 15 сантиметрів до майже 15 метрів, більшість із них не полишила своїх звичок.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

У далекому кам'яному віці акулячі зуби слугували людям амулетами — оберегами від злих сил. Вважалося, що такий амулет допомагає мисливцеві на полюванні.

Найлютіша акула — кархародон, яку ще називають "білою". Її шлунок може розтягуватися у кілька разів, тож туди потрапляє все, що рухається, і навіть те, що не перетравлюється.

Getty images/Фотобанк

1. Знайди тунця, що відбився від косяка.

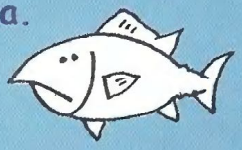

2. Зроби море чистим — закресли сміття:

3. На кого полюють білі акули?

4. Порахуй усіх акул.

Відповіді
на питання
у №12 за 2006 р.

1. 31 кулька.
2. 2.0.0.7.
3. 2 літочки
дракона.

Mr. Din is a Press Photographer

One day Mr. Din decided to become a great press photographer.

Одного дня містер Дін вирішив стати великим фоторепортером.

He went to Finland to take a picture of Santa Clause for a newspaper.

Він поїхав до Фінляндії, щоб сфотографувати Санта-Клауса для газети.

Mr. Din was climbing the mountains and skiing down the slopes looking for Santa.

Містер Дін видирався на гори і з'їжджав на лижах, шукаючи Санта-Клауса.

He visited each and ever ski resort! But there was no Santa anywhere!

Він побував на кожному лижному курорті! Але Санта-Клауса ніде не було!

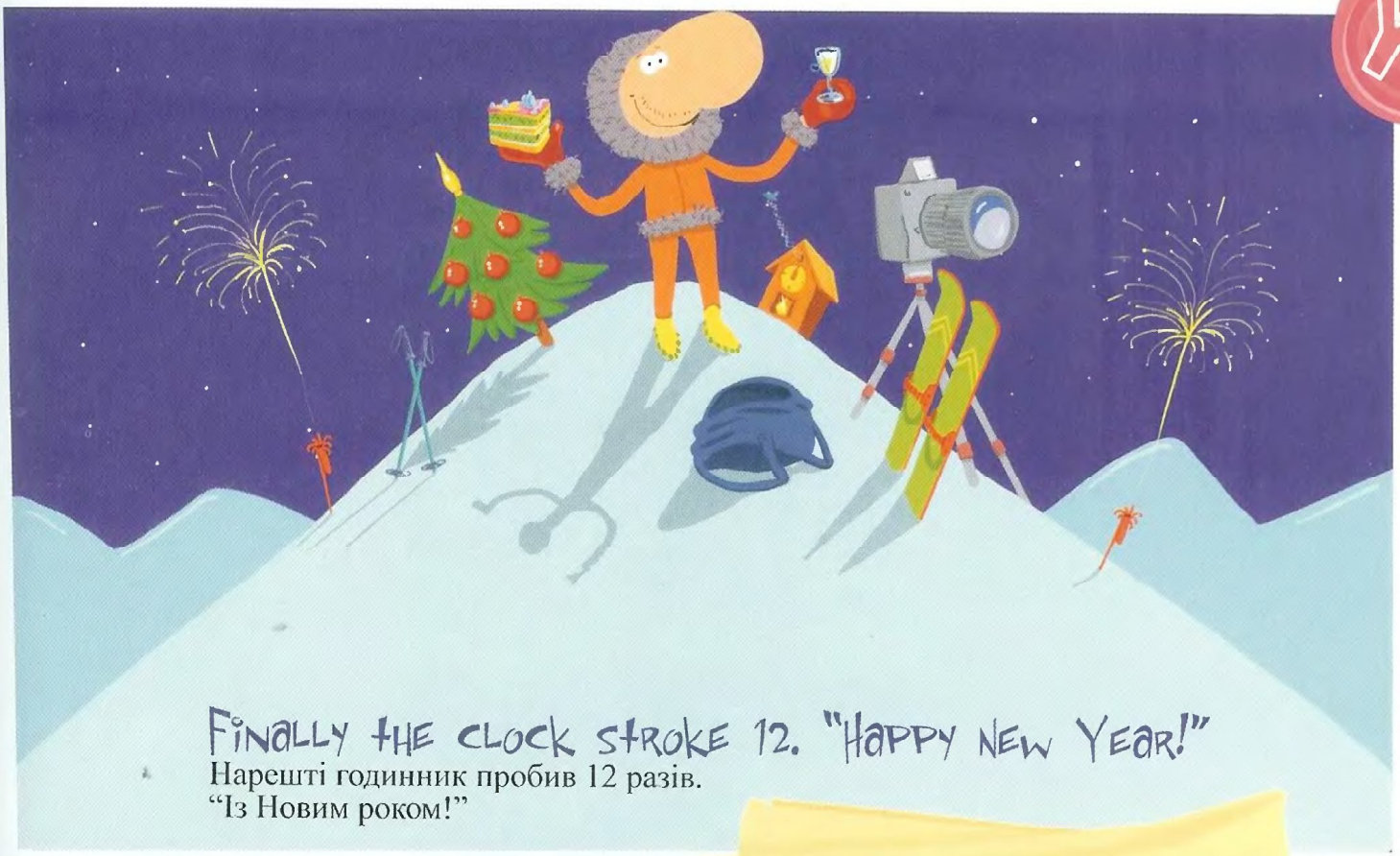

Finally the clock stroke 12. "Happy New Year!"
Нарешті годинник пробив 12 разів.
"Із Новим роком!"

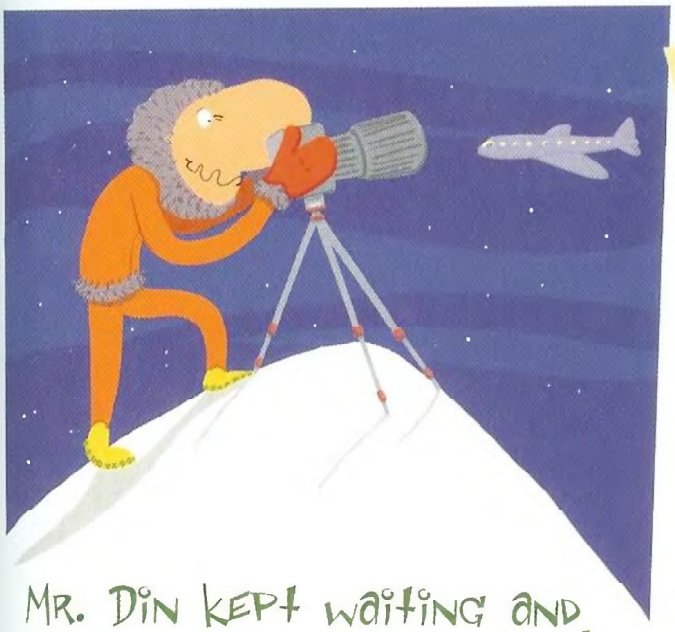

Mr. Din kept waiting and finally he took a picture!
Терпіння містера Діна було винагороджено, і він зробив фотокартку!

Here is how Mr. Din worked as a photographer.
Так містер Дін працював фотографом.

Завдання. Напиши листа містеру Діну й опиши своє святкування Нового року.

Write a letter to Mr. Din and tell him about your celebration of the New Year holiday.

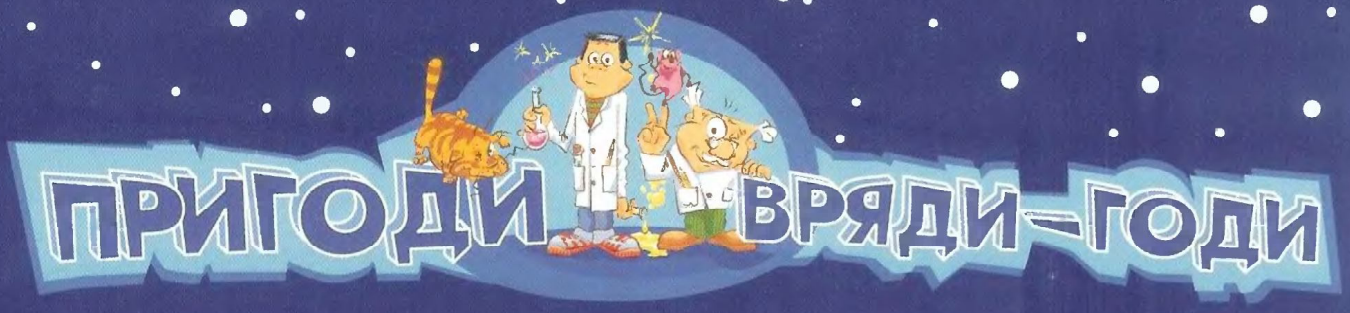

ЧУДЕРНАЦЬКИЙ ВЕРТЕП

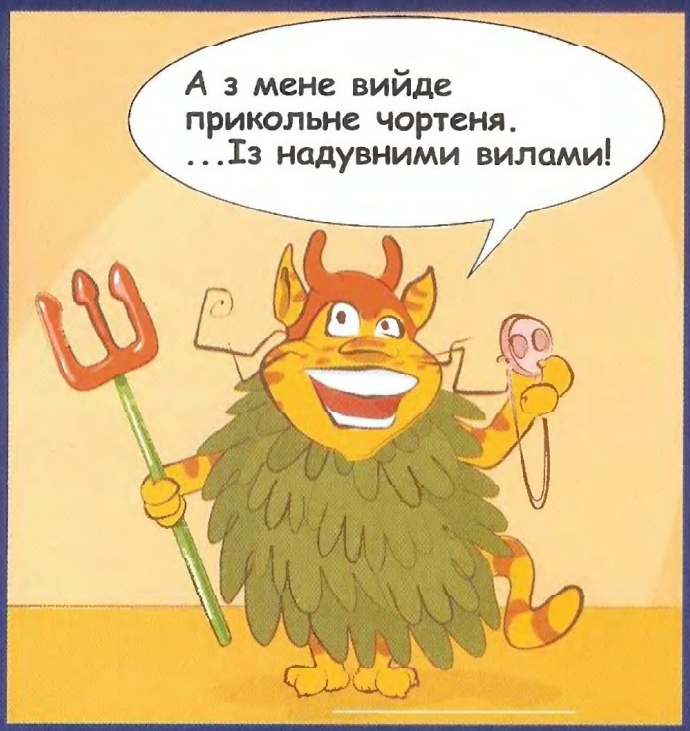

Я сконструював для неї спеціальні електричні крильця. Вмикаємо їх ось тут...

От халепа! Швидше за Шилою!

Тату, подивись, який чудернацький вертеп!

Няв-няв, радість стала, няв-няв-няв, бувала...
Нова радість стала, яка не бувала: Над вертепом звізда ясна світу засіяла.

от создателей
Подводная Братва
Роботы

Победитель*

роли озвучивают
Юлия Рутберг
Роман Трахтенберг
Евгений Стычкин

НМК-ГРУП
www.nmc-trade.com
(044)494-26-56, 495-23-03
optom@nmc-trade.com

* Переможець

Лускунчик

НМК-ГРУП
www.nmc-trade.com
(044)494-26-56, 495-23-03
optom@nmc-trade.com

СТЕЖКАМИ ФЕСТИВАЛЮ

ТАЛАНОВИТІ ДІТИ УКРАЇНИ

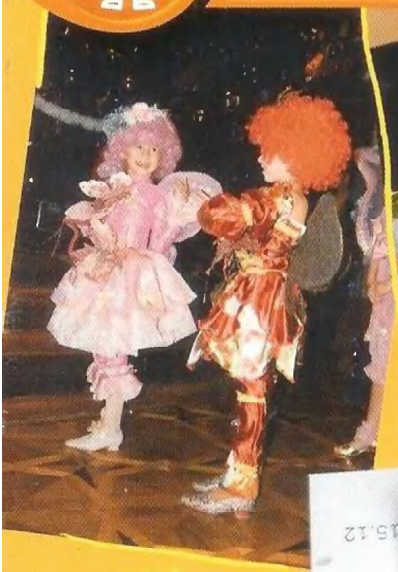

16 Грудень
Декабрь • December
Субота
Суббота • Saturday

Хто з вас, друзі, хоч раз виступав на сцені, той пам'ятає своє хвилювання перед самим початком. Часом аж коліна дрижать!

А от учасники цього конкурсу — вихованці дитячих будинків та інтернатів міста Києва — виступали впевнено і захоплююче. А хвилювалися глядачі: кому ж із цих чудових виконавців дістанеться найвищий ступінь лауреата конкурсу — Гран-прі? Хотілося відзначити усіх! І таки справді ніхто не залишився поза увагою — головні або ж заохочувальні призи заслужено отримав кожен учасник. Троє із них — Ігор Березань, Віра Любомирська, Соня Ягідник — отримали диплом симпатій команди професора Крейда і річну передплату на журнал.

Та все ж найбільший подарунок дістався глядачам — цей феєричний вечір, який організувала "Студія "Парадиз".

17 Грудень

Nestlé Nesquik

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ Запроси Квікі у гості!

Олено та Іване, я їду до вас у гості!

Авторами найцікавіших історій із яскравими малюнками про день, проведений із Квікі, стали:

Олена Куліш (10 років) та **Іван Куліш,** (7 років) м. Донецьк.

Фіналісти від Квікі отримають настінний годинник:

1. **Саша та Юля Гребінькови,** м. Харків.
2. **Анастасія Шевченко,** м. Канів.
3. **Владислав Рибалко,** м. Кіровоград.
4. **Аліса Кочемба,** м. Ужгород.
5. **Андрій Дулиш,** Львівська обл.

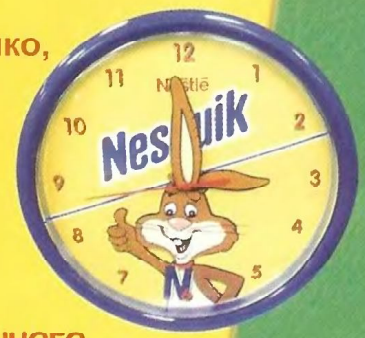

Від шоколадно-молочного коктейлю Nesquik всі конкурсанти отримають у подарунок чашки з зображенням Квікі

НАЙКРАЩИХ РОБОТІВ НАДІСЛАЛИ:

Майя Лукашук,
м. Феодосія

Ганна Гущина,
м. Дніпропетровськ

Іван Корнілов,
м. Мелітополь

Щомісячний дитячий журнал "Професор Крейд"
для дітей 6-10 років
січень 2007 №1 (25)

Засновано у 2004 році.
Засновник та видавець
© ВБ "Максимум"

Тираж 60 000 примірників.
Ціна договірна.
Передплатний індекс:
журналу — 91413
журналу з літературно-мистецьким додатком — 91412
Кольороподіл та друк:
univers print, 01054,
м. Київ, вул. Дмитрівська, 44-Б,
тел.: (044) 484-41-67/68
Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи №05.03.02-03/15001 від 17.04.2003 р.
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ №9456 від 22.12.2004 р.

Адреса редакції та видавця:
вул. Суворова, 4, 3-й поверх,
м. Київ, 01010
professor@kraid.com.ua
Бренд-менеджер:
Богдан Лозицький
Відділ продажу:
494-25-01 (02)
Відділ редакційної передплати: 494-25-04

Шеф-редактор:
Олена Мальцева
Редактор:
Руслана Скачко
Матеріали підготували:
Ніна Воскресенська ("Академія Крейда")
Руся Рось ("Стій! Хижаки!", "Фанотека")
консультант К. Ведмедів "Комп'ютер. А що там всередині?"
консультант Олена Літвішко ("У пошуках скарбів")
Ірина Коберник ("English with fun")
Максим Мазі ("Пригоди ряди годи")
Літературне редагування:
Сергій Чемеркін,
Людмила Мигулько,
Леонід Гнатюк
Музичний редактор:
Олег Петров

Головний художник:
Максим Копилов
Художники:
Ольга Кузнєцова,
Світлана Навроцька,
Марія Лашкевич
Фоторедактор:
Максим Гаврилов
Комп'ютерна обробка:
Максим Мазі,
Олег Брежко
Верстка:
Ігор Кива

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Передрук текстів та відтворення графічних матеріалів журналу "Професор Крейд" — лише з дозволу редакції.

Всі матеріали, позначені ●, публікуються на правах реклами.

пиши на адресу:
професору Крейду,
вул. Суворова, 4,
3-й поверх,
м. Київ, 01010

ТЕПЕР ТИ НЕ ЗМЕРЗНЕШ У ЛЮТОМУ!

ЧЕКАЙ НА НОВИЙ

ГАРЯЧИЙ ЗАПАЛЬНИЙ

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ДОДАТОК

Вирушай на таємничий острів біля екватора, де на тебе чекають пісні, загадки, скарби та захопливі пригоди

ПРОФЕСОР Крейд

Знайди тут однакові зображення професора Крейда.